

Vilna (Vilnius)

glavno mesto Litve

sreda, 12. julij 2017

Lilijana in Matjaž Pelc

Za celozaslonski pogled istočasno pritisni tipki Ctrl + L.

2. bivanje v Litvi
od 15. do 18. julija

1. bivanje v LT od
11. do 15. julija

Glavno mesto: Vilna
Klicna številka: +370
Valuta: Evro
Predsednica: Dalia Grybauskaitė
Prebivalstvo: 2,91 milijone (2015)
Uradni jezik: Litovščina

Republika **Litva** je republika v severovzhodni Evropi. Kot ena od treh baltskih držav ob Baltskem morju meji na severu na Latvijo, na jugovzhodu na Belorusijo, na jugu na Poljsko ter na jugozahodu prek Kaliningrada na Rusijo.

Vir: internet

Če želiš o Litvi izvedeti več, pa je tukaj stran, ki so jo oblikovali Litvanci

<http://www.truelithuania.com/>

Motor je parkiran in še umazan od včerajšnjega deževja. Pa bo tak tudi ostal, če ga ne bo dež opral.

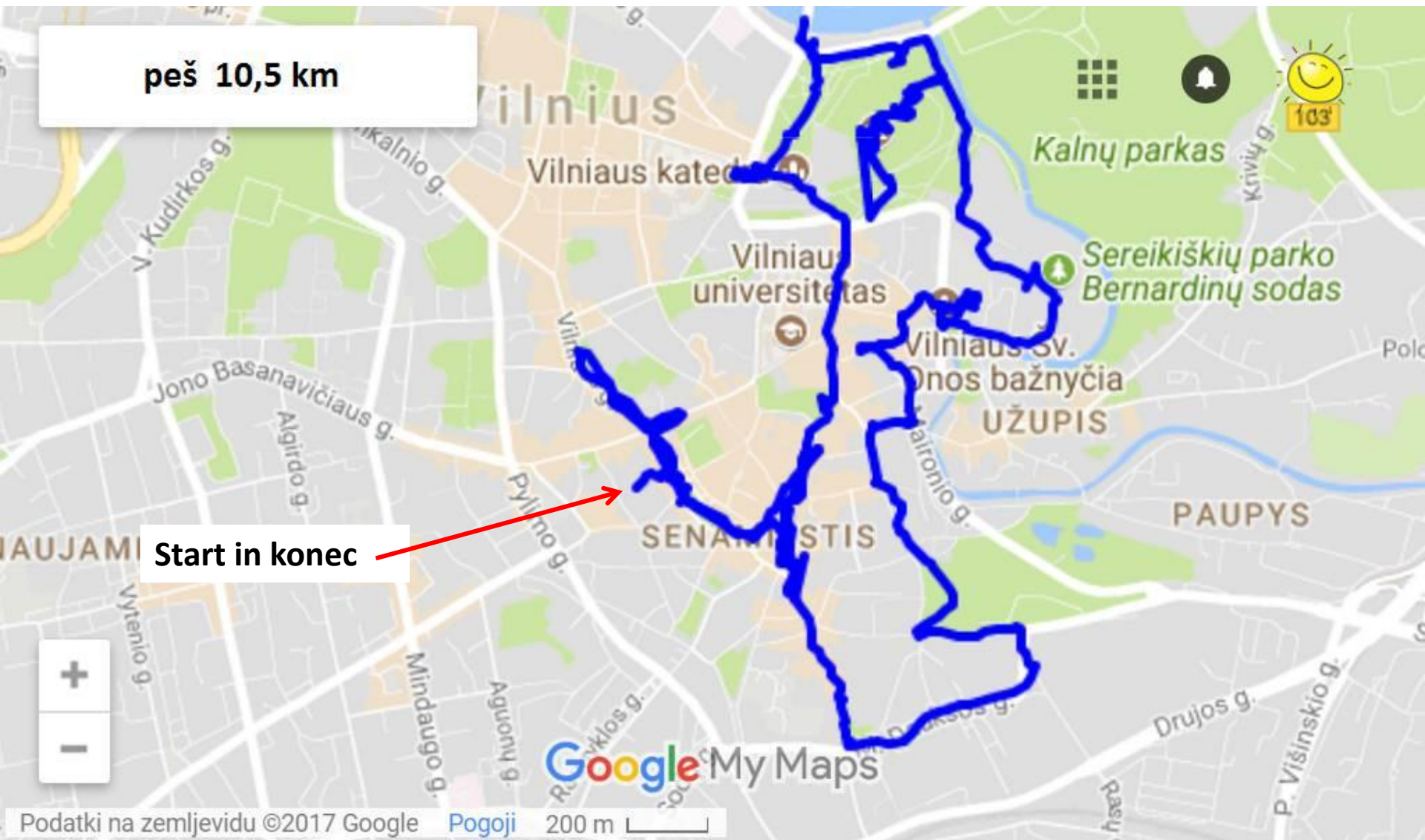

Zvečer sva še v nalivu odšla na hamburger, saj sva bila lačna ko volka. Ker je bilo še vse v lužah, sva se obula v motoristične škornje. Ne bo fajn, če nama že prvi dan premočijo adidaski 😊. Zjutraj sva spala, dokler sva mogla. Malo je čudno, ker je čas eno uro pred našim, midva pa kljub temu vstajava ob osmih 😊. Očitno je že EMŠO na delu.

Treba bo v trgovino, vsaj po kruh in mleko. Izkaže se, da je to misija nemogoče. Če bi bila molja, bi lahko jedla že za prvim vogalom. Sredi poletja prodajajo zimske cunje. Malo me skrbi, da bo tako močno zahladilo. Sva naredila kar nekaj km, preden sva našla trgovino s hrano. Kafe barov kolikor hočeš, pa trgovin s cunjami in nakitom. Škoda, da nisva vzela fotoaparata s seboj, saj sva prehodila kar lep kos mesta. Nekaj časa samo hodiva, potem pa začnem gledati, katere stare bice nosijo vrečke in od kod prihajajo. No, sem zopet upravičila naziv boljša polovica. Hahahahaha, ženske smo iznajdljiva bitja.

Nabaševa najnujnejše – pivo 😊, mleko, kruh ... in se vračava proti domu. Takrat spoznava, da se nadaljuje zgodba najinega življenja. Že na začetku iskanja sva zavila v napačno smer, ne vem zakaj naju vedno vleče v levo, hahahahaha. Slabih 800 m od doma imava trgovino, midva pa sva skoraj že šla na vlak. Po zajtrku se odpraviva na ogled znamenitosti Vilne, ki jih je toliko, da samo gledaš. Pa ko že misliš, da te ne more več kaj presenetiti, za vogalom zagledaš spet nekaj novega.

Takole sva se sprehajala po Vilni (ta drugič 😊).

Iz APP lahko odideva po dveh poteh. Obe sta „osrani“. Ena bolj ko druga. Pa sva nastanjena v eni izmed treh glavnih in najlepših ulic v Vilni.

Še samo skozi tale tunel, pa ...

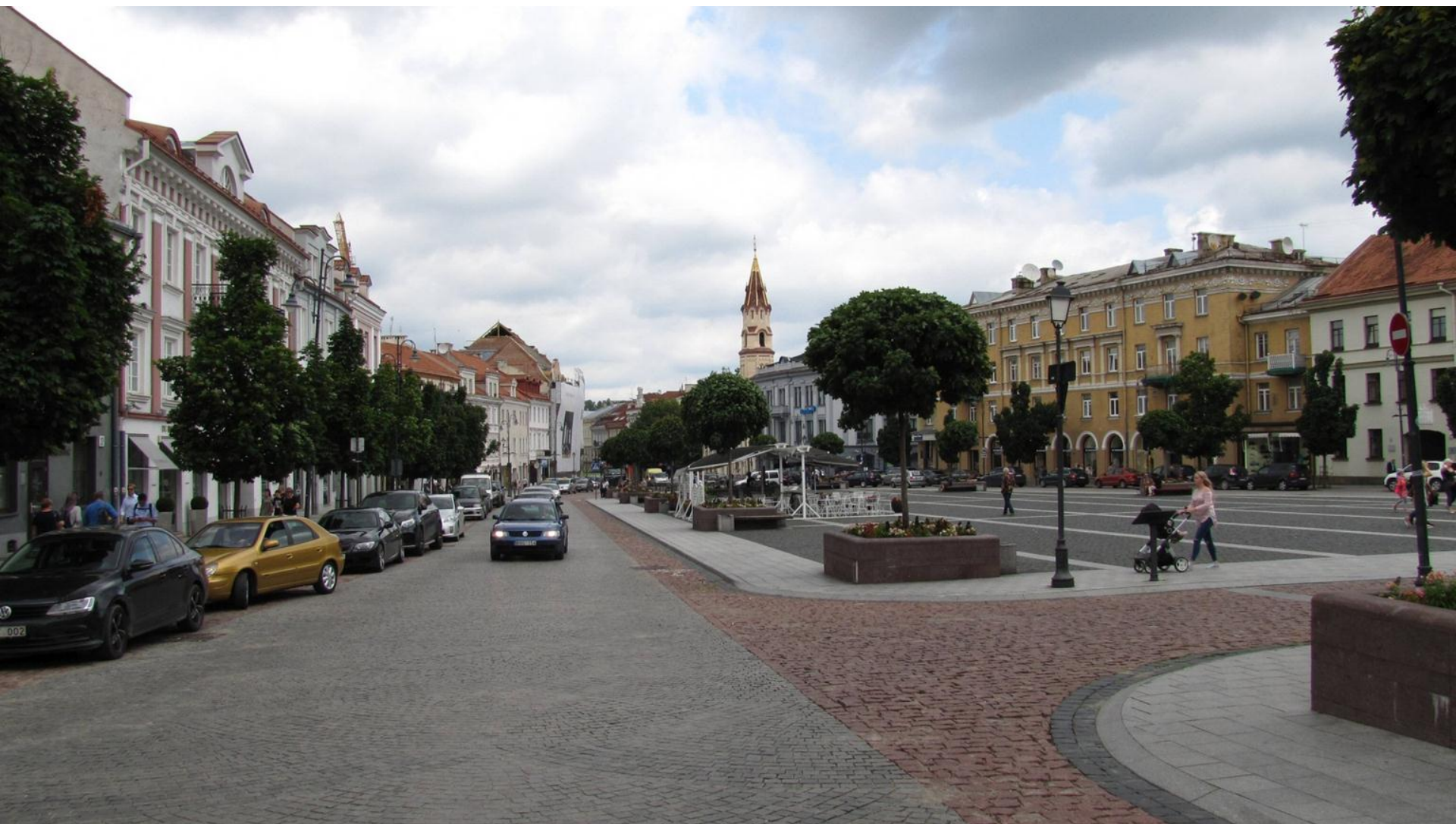
... se odpre razgled.

Uživala sva v pohajkovanju po Vilni. Z zgodovinskimi in drugimi dejstvi se nisva ukvarjala. Prepustila sva se arhitekturi in urejenosti mesta „z možgani na off in čivavo na straži“.

(Vir: <https://www.youtube.com/watch?v=gPta5i0RK2E>)

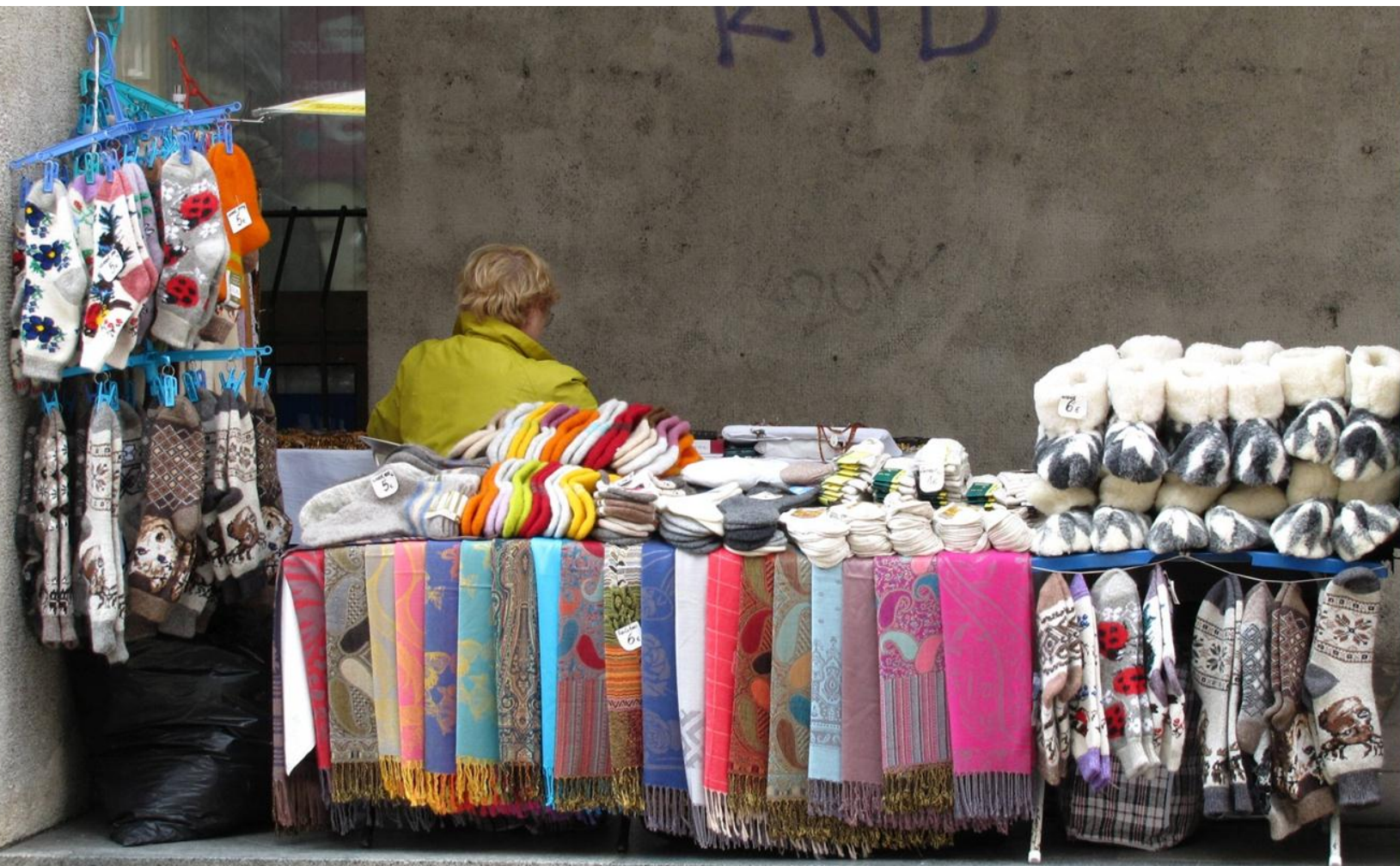

Opazovala sva ljudi, kako so oblečeni. Prav hecno: poletne oblekice in najlonke, moški v volnenih suknjičih, na nebu pa seka kugla. 27 stopinj v zraku, na štantih pa volnene nogavice, pa pletene jope. No, ko bo zahladilo, se bova lahko toplo oblekla.

Kralj Matjaž? Ne ravno, a vseeno od sile pomemben mož, saj so mu postavili ogromen spomenik.

Vilna na drugi strani reke Neris. A na drugi strani so novejšje, modernejše zgradbe, zato mosta nisva prečkala. Služil je le za foto kuliso.

Vzpenjanje na razgledni stolp. Sicer imajo vzpenjačo (kot v Ljubljani), a je bila „Out of order“. Mamiko jim. Pa sva spet pešočila – Matjaž in njegova tekačica.

V daljavi nad mestom se dvigajo ogromni trije križi.

Legenda pravi, da so jih postavili v spomin 14 Frančiškanom, ki so jih na tem hribu obglavili. A se zgodovinarji še prepirajo o tem, ali je res ali ne.

Lepo vreme in dan po dežju sta pripomogla k čudovitemu razgledu.

In še razgled preko reke Neris.

Tudi če si pes, lahko dobiš spomenik. Sploh, če je bila tvoja pasma pomembna za blagostanje v življenju ljudi.

Ogromen, krasen vrt sredi mesta, obdan z ograjo, ki jo preko noči zaklenejo. Seveda ne manjka niti varnostnik in plačljivo stranišče. A 30 centov ni pretirana cena. Na ženskem stranišču je bil tudi bide.

To je Literarna ulica. Na teh zidovih so predstavljeni litvanski umetniki in klasiki drugih držav.

Okna salona za tetoviranje. Nisva zbrala poguma. Mogoče kdaj drugič 😊.

Očitno mladina ne ceni zapuščine svojih prednikov in so stavbe precej počeckane z grafiti. Tyle spadajo, glede na videno, že med prave umetniške stvaritve in so prav popestrile ta grdi zid.

Obrambni zid ...

pa še z druge strani.

Za vse zgodovinske stavbe je tudi njim zmanjkalo denarja in nekatere so v precej žalostnem stanju in čakajo na boljše čase. A jih res ni veliko in jih tudi ni na zemljevidu mesta.

Na eni strani blišč, na drugi pa tudi beda.

Gates of dawn –
vrata so bila del
obrambnega zidu.
Na drugi strani vrat
pa te čaka
presenečenje ...

... kapela z ikono Device Marije, ki je upodobljena na številnih izdelkih.

Lakota je huda stvar 😊. Med čakanjem na pico sva opazovala ljudi. Imaš kaj videti. K smetnjaku pri piceriji je pristopil mlad zamuščen fant, iz njega pobral še uporabne ogorke in platenke. Kruta stran življenja.

Vreme je prav aprilsko. Kmalu po prihodu domov, je spet deževalo.

V petek si ogledava grad Trakai in mesto Kaunas, v soboto pa se prestaviva na novo lokacijo v Klaipedio, ki je še vedno v Litvi.

Sem želela dati v potopis manj fotk, a preprosto ne gre. Mesto je čudovito, ljudje so zanimivi, pica je bila ful dobra, pivo pa še bolj. No, morda je tudi lakota naredila svoje, ali pa midva nisva tako izbirčna jedca.

Se oglasiva še kaj 😊